

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **J. B.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 23.11.2010 č.j. MSK 193894/2010, sp. zn. DSH/42540/2010/Blá, o dopravním přestupku,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 23.11.2010 č.j. MSK 193894/2010, sp. zn. DSH/42540/2010/Blá žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č.j. SMO/240414/10/DSČ/Dol, sp. zn. S-SMO/068174/10/DSČ/22 ze dne 3.9.2010, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 přestupkového zákona. Přestupku se dopustil tím, že dne 5.3.2010 v 11:12 hodin mimo obec Ostrava-Zábřeh na silnici č. I. třídy č. 11, ulice Rudná ve směru jízdy na Ostravu-Porubu před vjezdem na MÚK Rudná, řídil osobní vozidlo

tovární značky Škoda Fabia RZ X, přičemž překročil v místě nejvyšší dovolenou rychlost jízdy 90 km/hod. o 60 km/hod. a více. Silničním rychloměrem POLCAM PC2006, umístěným ve služebním vozidle Policie České republiky, mu byla v uvedeném úseku naměřena rychlost 155 km/hod., po odečtení možné odchylky rychloměru $\pm 3\%$, tedy rychlost min. 150 km/hod. Tím žalobce porušil ust. § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu a byla mu uložena podle ust. § 22 odst. 7 zákona o přestupcích pokuta ve výši 5.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců a zároveň mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které žalovanému vytýkal porušení zásady ústnosti v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně. Žalobce účast na ústním jednání správního orgánu nikdy neodmítl a vždy se řádně a včas omluvil. Ústní jednání proběhlo nezákonně, neboť nebyly splněny zákonné podmínky pro projednání přestupku v nepřítomnosti žalobce jakožto obviněného, které jsou stanoveny v § 59 správního řádu a § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. V řízení se správní orgán I. stupně dopustil zmatečnosti, a to tím, že dopisem ze dne 6.8.2010 nařídil ústní jednání tak, že nejasně a nesrozumitelně stanovil data konání tohoto jednání. Žalobce byl tímto dopisem předvolán k ústnímu jednání nařízenému postupně na 3., 7., 9., 13., 16., 17., 20., 21., 22., 23., 24. a 27.9. 2010. Žalobci není jasné, zda se ústní jednání mělo konat v jednom z těchto termínů, anebo mu bylo dáno na výběr, na který z těchto termínů se dostaví. Krátce před prvním termínem ústního jednání 3.9.2010 se jim s manželkou narodil syn a s ohledem na dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav prvorozeného syna se s jeho ošetřující dětskou lékařkou shodli, že by bylo vhodné, aby žalobce v době po narození druhého syna byl přítomen při péči o obě děti. K tomuto účelu lékařka vystavila doklad potvrzující nutnost takové péče. Žalovaný však z čistě formálních důvodů odmítl žalobcovu omluvu z neúčasti na jednání dne 3.9.2010, kdy vydal své rozhodnutí. Znemožnil tak žalobci právo na seznámení se s podklady, na základě kterých bylo rozhodnutí vydáno.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 23.11.2010 č.j. MSK 193894/2010, sp. zn. DSH/42540/2010/Blá a připojeného správního spisu Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, č. spisu S-SMO/06814/10/DSČ, sp. zn. 290.6., jakož i z připojeného správního spisu žalovaného a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a za skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z hlediska skutkového zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že na základě oznámení o přestupku, zahájil přípisem ze dne 10.5.2010 správní orgán I. stupně řízení o tomto přestupku. Přípisem ze dne 28.5.2010 nazvaný „Omluva z ústního jednání“ žalobce omluvil svou neúčast u ústního jednání nařízeného na den 3.6.2010 z důvodu nemoci, k čemuž doložil potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti počínaje dnem 28.5.2010. K dalšímu jednání byl žalobce správním orgánem I. stupně předvolán na den 30.6.2010, na což

reagoval přípisem ze dne 28.6.2010, kterým omluvil svou neúčast u jednání z důvodu nemoci, což doložil opět fotokopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti od data 28.6.2010. Správní spis obsahuje další předvolání žalobce k ústnímu jednání o přestupku na den 21.7.2010 s tím, že pokud mu tento termín nevyhovuje, má písemně správnímu orgánu sdělit důvody a zároveň mu pro tento případ stanovuje náhradní termíny dne 29.7.2010 a 3.8.2010. Přípisem ze dne 19.7.2010 zaslal žalobce správnímu orgánu I. stupně opětovně omluvu z ústního jednání nařízeného na den 21.7.2010 s tím, že dokládá rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti od 19.7.2010 a zároveň sděluje, že neví, zda se bude moci dostavit v náhradních termínech 29.7. a 3.8.2010. Obsahem správního spisu je úřední záznam ze dne 28.7.2010 o tom, že byl učiněn dotaz na lékaře MUDr. T., jehož zdravotní sestrou bylo sděleno, že žalobce 2x dodatečně stornoval vystavenou pracovní neschopenost v měsíci květnu a červnu. MUDr. T. uvedl, že vystavil nyní pracovní neschopenku žalobci od 19.7.2010 z důvodu úrazu – podvrtnutí kolena. Další kontrolu má žalobce 3.8.2010. Přípisem ze dne 28.7.2010 žalobce omlouvá neúčast u ústního jednání dne 29.7.2010. Další žalobcova omluva je datována 2.8.2010, ke které je připojeno potvrzení MUDr. T. ze dne 2.8.2010 o tom, že žalobce je dále ve stavu práce neschopných a další kontrolu zdravotního stavu má stanovenou na 9.8.2010. Podle úředního záznamu ze dne 4.8.2010 byl učiněn správním orgánem I. stupně telefonický dotaz na Okresního správu sociálního zabezpečení, zda je žalobce veden v evidenci práce neschopných a bylo sděleno, že nikoliv s tím, že neschopenka z měsíce května byla stornována a zrušena. Dotazem na zaměstnavatele žalobce pak bylo sděleno, že tento neobdržel žádnou pracovní neschopenku žalobce za měsíce květen, červen a červenec. Podle dalšího úředního záznamu ze dne 6.8.2010 sdělil telefonicky MUDr. T. správnímu orgánu I. stupně, že žalobce stornoval i pracovní neschopenku ze dne 2.8.2010 s odůvodněním, že si nemůže dovolit být ve stavu nemocných a že si tyto nechává vystavit jen z důvodu řešení něčeho s magistrátem. Přípisem ze dne 6.8.2010 nařídil správní orgán I. stupně ústní jednání na den 3.9.2010 a pro případ, že žalobci tento termín nevyhovuje, měl žalobce písemně správnímu orgánu sdělit důvody a zároveň mu byly stanoveny náhradní termíny, a to 7.9.2010, 9.9.2010, 13.9.2010, 16.9.2010, 17.9.2010, 20.9.2010, 21.9.2010, 22.9.2010, 23.9.2010, 24.9.2010 a 27.9.2010. Na to žalobce reagoval omluvou ze dne 1.9.2010, kterou se omluvil ze všech uvedených termínů z důvodu ošetřování členů rodiny. K této omluvě připojil potvrzení MUDr. H. S., soukromé lékařky pro děti a dorost, ze dne 1.9.2010, podle kterého v době od 1.9.2010 do 13.10.2010 je kromě matky nezbytná i péče otce, protože matka je novoroďčka a doma je novorozenec a starší sourozenec trpí opakovanými KHCD. Z dalšího úředního záznamu ze dne 3.9.2010 krajský soud zjistil, že v případě žalobce nebyl vyplněn tiskopis „rozhodnutí o potřebě ošetřování (péče)“, přičemž podle sdělení OSSZ je nutno tento tiskopis ihned odevzdat zaměstnavateli, který jej postupuje OSSZ. V případě žalobce žádné rozhodnutí o potřebě ošetřování není vedeno. Na to byl učiněn telefonický dotaz na lékařku MUDr. H. S., která sdělila, že žalobci žádný tiskopis na ošetřování člena rodiny nevystavila, protože tento žádný „paragraf“ nečerpal a nikdo z jeho rodiny není nemocen, ovšem je možné, že druhé dítě by mohlo onemocnět. Na dotaz, proč vystavila uvedené potvrzení, odpověděla, že tomu tak bylo na žádost žalobce, který ho chtěl vystavit pro úřad. Správní spis orgánu I. stupně obsahuje protokol o ústním jednání o přestupku – v nepřítomnosti ze dne 3.9.2010, z něhož je zjištělné, že správní orgán nepovažoval omluvu žalobce z neúčasti na tomto jednání za důvodnou a následně bylo vydáno správním orgánem I. stupně rozhodnutí ze dne 3.9.2010. Spis dále obsahuje odvolání žalobce do

prvoinstančního rozhodnutí ze dne 27.9.2010, o kterém následně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 23.11.2010. Co se týče správního spisu žalovaného, ten obsahuje přípis o předání spisu správního orgánu I. stupně spolu s odvoláním žalobce a samotné napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 23.11.2010.

V projednávané věci krajský soud především postupoval podle ust. § 75 odst. 2 s.ř.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Jediným žalobním bodem obsaženým v žalobě žalobce je to, že správní orgán I. stupně postupoval nezákonně, když projednal přestupek žalobce v jeho nepřítomnosti jakožto obviněného podle ust. § 59 správního řádu a § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Podle žalobce vydáním svého rozhodnutí ze dne 3.9.2010 porušil správní orgán I. stupně povinnost řádně jej vyzoomět jako účastníka řízení o ústním jednání a znemožnil mu právo seznámit se s podklady, na základě kterých bylo jeho rozhodnutí vydáno, nemohl se k němu vyjádřit, resp. navrhnout či doplnit důkazy. Jestliže správní orgán I. stupně neuznal jeho omluvu z neúčasti u ústního jednání nařízeného dne 3.9.2010, tak postupoval dle žalobce jenom proto, že tato omluva nebyla doložena příslušným tiskopisem potvrzujícím ošetřování člena rodiny. Jak ovšem vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, jediný důvod, pro který by šlo o řádnou omluvu z jednání dne 3.9.2010 by byl podložený zdravotní stav jeho manželky. Pokud by tomu tak bylo, pak by ošetřující lékařka na místo shora uvedeného potvrzení vystavila přímo rozhodnutí o ošetřování manželky. Takové rozhodnutí by bylo nutno ho doručit zaměstnavateli žalobce (případně příslušnému úřadu práce) a toto rozhodnutí by bylo nutno postoupit příslušné OSSZ za účelem vyplácení dávek. Jak však vyplývá z úředního záznamu z 3.9.2010, žádné rozhodnutí o potřebě ošetřování člena rodiny vystaveno nebylo, stejně tak jako nebylo postoupeno zaměstnavateli žalobce či příslušné OSSZ. Ze stejného úředního záznamu je navíc zjištělné, že MUDr. H. S. se k vystavenému potvrzení vyjádřila mj. tak, že žalobce „žádný paragraf nečerpá, nikdo z rodiny není nemocný, ale je možné, že druhé dítě by mohlo onemocnět“ a zároveň dodala, že potvrzení vystavila pouze na žádost žalobce, který ho chtěl vystavit pro úřad. Z uvedeného se krajský soud ztotožnil s názorem a závěrem žalovaného v tom, že omluva žalobce z neúčasti na nařízeném jednání 3.9.2010 byla nepodložena a účelová za účelem vyvolání průtahů ve správním řízení. Tomu nasvědčuje i způsob omluv v předchozích jednáních, z důvodu pracovní neschopnosti, kdy pracovní neschopenky žalobce posléze stornoval s tím, že si je nechával vystavit za účelem důvodu řešení něčeho s magistrátem“, jak potvrzuje úřední záznam o telefonickém rozhovoru s MUDr. T. učiněným dne 6.8.2010. Jestliže tedy 3.9.2010 správní orgán I. stupně rozhodl v nepřítomnosti žalobce, postupoval tak v souladu s ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., v platném znění, dle kterého o přestupku koná správní orgán I. stupně ústní jednání a v nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Co se týče samotného předvolání žalobce dopisem ze dne 6.8.2010, lze mu přisvědčit v tom, že z uvedeného předvolání skutečně není jednoznačné, zda se náhradní jednání v termínu od 7. do 27.9.2010 mělo konat v některém z těchto termínů, anebo mu tento termín dán na výběr. Nicméně tato skutečnost nemůže mít žádný vliv na výše uvedený závěr, že žalobcova omluva z neúčasti na jednání dne 3.9.2010 nebyla důvodná.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž rozhodoval bez nařízení jednání v souladu s ust. § 51 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaná mu žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu k Nejvyššímu správnímu soud v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 1. srpna 2011

Za správnost vyhotovení:
Marcela Jánová

JUDr. Petr Indráček, v. r.
samosoudce